

Regeringssekreterare Sonja Jantunen

FÖRSLAG TILL SOCIAL- OCH HÄLSOVÅRDSMINISTERIETS FÖRORDNING OM ERSÄTTNING FÖR PRAKTIK SOM INGÅR I EN YRKESHÖGSKOLEEXAMEN INOM SOCIAL- OCH HÄLSOOMRÅDET OCH SOM FRÄMJAR YRKESFÄRDIGHETEN

1 Förslagets huvudsakliga innehåll

Det föreslås att det genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet utfärdas närmare bestämmelser om beloppet av ersättningen för sådan praktik som ingår i en yrkeshögskoleexamen inom social- och hälsoområdet och som främjar yrkesfärdigheten, om grunderna för betalning av ersättning och om andra förfaranden i anslutning till ansökan om och betalning av ersättning.

2 Bakgrund och bemyndiganden att utfärda förordning

Bakgrund

Regeringen överlämnade hösten 2022 en proposition till riksdagen med förslag till lagar om ändring av hälso- och sjukvårdslagen, socialvårdslagen och 52 § i socialvårdslagen. Ändringarna trädde i kraft den 1 januari 2023.

Ersättning för praktik som ingår i yrkeshögskoleexamina inom social- och hälsoområdet betalas av statens medel till välfärdsområden, HUS-sammanslutningen, Helsingfors stad, kommuner och samkommuner, statens sinnessjukhus, den evangelisk-lutherska kyrkan i Finland, kyrkans församlingar och kyrkliga samfälligheter, privata enheter som producerar social- och hälsovårdstjänster eller småbarnspedagogiska tjänster samt till Ålands landskapsregering. Praktiken medför indirekta kostnader för servicesystemet i form av planering av praktik, introduktion och handledning av praktikanter samt samarbete med högskolorna. Yrkeshögskolor har på basis av avtal som de ingått med verksamhetsenheter inom social- och hälsovården och småbarnspedagogiken betalat ersättning för kostnaderna för praktiken. Lagändringen gjorde det möjligt att slopa de ersättningar som yrkeshögskolorna betalar ut. Ersättningarna betalas till de verksamhetsenheter som anges i 60 b § i hälso- och sjukvårdslagen (1326/2010) och 60 d § i socialvårdslagen (1301/2014) på basis av det antal praktikveckor som realiserats i överensstämmelse med avtalet med yrkeshögskolan. Lagändringarna innehöll bemyndiganden att utfärda förordning genom vilka det får utfärdas närmare bestämmelser om ersättningens storlek, grunderna för betalning av ersättning och andra förfaranden i anslutning till ansökan om och betalning av ersättning.

Närmare bestämmelser om ersättningens storlek föreslogs bli utfärdade genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet. Också bestämmelser om grunderna för betalning av ersättning och andra förfaranden i anslutning till ansökan om och utbetalning av ersättning föreslogs bli

utfärdade genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet. Samtidigt skulle det utfärdas närmare bestämmelser om grunderna för betalning.

Bemyndiganden att utfärda förordning

Närmare bestämmelser om beloppet av ersättningen för sådan praktik som ingår i en yrkeshögskoleexamen inom social- och hälsoområdet och som främjar yrkesfärdigheten, om grunderna för betalning av ersättning och om andra förfaranden i anslutning till ansökan om och betalning av ersättning utfärdas med stöd av 66 § i hälso- och sjukvårdslagen genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

I 60 d § i socialvårdslagen föreskrivs det om ersättning för sådan praktik som ingår i en yrkeshögskoleexamen inom social- och hälsoområdet och som främjar yrkesfärdigheten. Närmare bestämmelser om beloppet av ersättningen för den praktik som ingår i en yrkeshögskoleexamen inom social- och hälsoområdet och som främjar yrkesfärdigheten, om grunderna för betalning av ersättning och om andra förfaranden i anslutning till ansökan om och betalning av ersättning utfärdas med stöd av 2 mom. i den paragrafen genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

2 Beredningen av förordningen

Förslaget till förordning har beretts som tjänsteuppdrag vid social- och hälsovårdsministeriet. Under beredningen har det före remissbehandlingen förts diskussioner med Egentliga Finlands välfärdsområde, Regionförvaltningsverket i Sydvästra Finland, Hyvinvointiala HALI ry och vissa aktörer som företräder yrkeshögskolorna, för att få ökad insikt om behoven i fråga om innehållet i förordningen.

Remissbehandling ordnades 6.3–16.4.2023. Den svenskspråkiga remissbehandlingen pågick fram till den 23 april 2023.

3 Nuläge och de viktigaste förslagen

Nuläge

I yrkeshögskolelagen (932/2014) definieras sådan praktik som ingår i yrkeshögskoleexamina och som främjar yrkesfärdigheten. Bestämmelser om yrkeshögskoleexamina och deras omfattning finns i statsrådets förordning om yrkeshögskolor (1129/2014, nedan *yrkeshögskoleförordningen*). I bilagan till förordningen finns en förteckning över yrkeshögskoleexamina inom social- och hälsoområdet. De flesta yrkeshögskoleexamina inom social- och hälsoområdet omfattar 210 studiepoäng. Ett undantag utgörs exempelvis av utbildningar som leder till examensbenämningarna förstavårdare (YH) och hälsovårdare (YH) och som omfattar 240 studiepoäng samt utbildning som leder till examensbenämningen barnmorska (YH) och som omfattar 270 studiepoäng. I samtliga yrkeshögskoleexamina inom social- och hälsoområdet ingår praktik som främjar yrkesfärdigheten. Praktiken omfattar beroende på examen och högskolans studieplan 45–120 studiepoäng. En betydande del av yrkeshögskolestudierna genomförs genom praktik.

De tidigare gällande bestämmelserna gjorde det inte möjligt att betala statlig utbildningsersättning för den praktik som ingår i yrkeshögskoleexamina inom social- och hälsoområdet, utan yrkeshögskolorna har på basis av avtal som de ingått med verksamhetsenheter inom social- och

hälsovården och småbarnspedagogiken betalat ersättning för praktikkostnaderna. I och med de nya avtal som upprättades vid ingången av 2023 beslutade yrkeshögskolorna att sluta betala ersättningar till verksamhetsenheterna för den praktik som krävs för yrkeshögskoleexamina. Reformen av ersättningsförfarandet stöder för sin del det kvalitativa och kvantitativa utvecklandet på regional och riksomfattande nivå av praktikverksamheten i enlighet med de enhetliga avtalen om yrkeshögskoleexamina inom social- och hälsoområdet mellan verksamhetsenheterna och yrkeshögskolorna.

I och med regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagar om ändring av hälso- och sjukvårdslagen, socialvårdslagen och 52 § i socialvårdslagen, som riksdagen antog i ändrad lydelse, betalas ersättning för praktik som ingår i yrkeshögskoleexamina inom social- och hälsoområdet av statens medel till välfärdsområden, HUS-sammanslutningen, Helsingfors stad, kommuner och samkommuner, statens sinnessjukhus, den evangelisk-lutherska kyrkan i Finland, kyrkans församlingar och kyrkliga samfälligheter, privata enheter som producerar social- och hälsovårdstjänster eller småbarnspedagogiska tjänster samt till Ålands landskapsregering. Lagändringarna trädde i kraft den 1 januari 2023.

Skyddet för personuppgifter är en del av skyddet för privatlivet, som tryggas i 10 § 1 mom. i grundlagen. Bestämmelser om skyddet för personuppgifter ska utfärdas genom lag. Bestämmelser om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) och i den dataskyddslag (1050/2018) som kompletterar och preciserar den nationella tillämpningen av förordningen. I artikel 6.1 i den allmänna dataskyddsförordningen föreskrivs det om laglig behandling av personuppgifter. Den behandling av personuppgifter som avses i den föreslagna förordningen grundar sig på artikel 6.1 c., som gäller behandling som behövs för fullgörandet av den personuppgiftsansvariges lagstadgade skyldigheter. Enligt artikel 6.3 ska den grund för behandlingen som avses i artikel 6.1 c och e fastställas i enlighet med a) unionsrätten eller b) en medlemsstats nationella rätt som den personuppgiftsansvarige omfattas av. Nationella bestämmelser om grunden för behandlingen finns i hälso- och sjukvårdslagen och socialvårdslagen. Med stöd av 63 § i hälso- och sjukvårdslagen betalas ersättning utifrån antalet realiserade praktikveckor ut halvårsvis på ansökan. Regionförvaltningsverket i Sydvästra Finland och Statens ämbetsverk på Åland ska avgöra ansökningar om ersättning som lämnats in inom föreskriven tid under det kalenderår då ansökan har inkommit. Motsvarande bestämmelse finns även i 60 d § i socialvårdslagen. Till Regionförvaltningsverket i Sydvästra Finland och Statens ämbetsverk på Åland ska enligt förslaget lämnas uppgift om det totala antalet realiserade praktikveckor och den period för vilken ersättning söks, antalet personer som fullgjort praktik, separat för varje examen en specifikation över antalet praktikveckor som har realiserats i överensstämmelse med avtalet samt uppgift om att handledning har tillhandahållits. Namnen på de personer som fullgjort praktik samt uppgiften om den utsedda handledaren ska kunna kontrolleras i efterhand, även om dessa uppgifter inte behöver lämnas i samband med ansökan.

Den rättsliga grunden i artikel 6.1 c i den allmänna dataskyddsförordningen gör det möjligt att använda det nationella handlingsutrymmet för att anta mer detaljerade bestämmelser. Grundlagsutskottet har i sina utlåtanden (GrUU 2/2018 rd och GrUU 14/2018 rd) konstaterat att tillgodoseendet av skyddet för personuppgifter i framtiden i första hand garanteras med stöd av den allmänna dataskyddsförordningen och den nationella allmänna lagen (dataskyddslagen). I det sammanhanget bör man undvika nationell speciallagstiftning, som bör reserveras för situationer då

den är dels tillåten enligt den allmänna dataskyddsförordningen, dels nödvändig för att tillgodose skyddet för personuppgifter. Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagar om ändring av hälso- och sjukvårdslagen, socialvårdslagen och 52 § i socialvårdslagen innehåller inga mer detaljerade bestämmelser om detta; när det gäller tillgodoseendet av skyddet för personuppgifter inom det område som förordningen omfattar tillämpas den allmänna dataskyddsförordningen och den nationella allmänna lagen, dvs. dataskyddslagen.

De viktigaste förslagen

Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet fastställs storleken på det anslag som med stöd av socialvårdslagen och hälso- och sjukvårdslagen årligen reserverats i statsbudgeten för praktik som ingår i yrkeshögskoleexamina inom social- och hälsoområdet och på den ersättning som betalas för en praktikvecka som realiserats på basis av en uppskattning av antalet praktikveckor. I förordningen föreskrivs också om grunderna för betalning av ersättning och om andra förfaranden i anslutning till ansökan om och betalning av ersättning.

4 De huvudsakliga konsekvenserna

Ekonomiska konsekvenser

Genom regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagar om ändring av hälso- och sjukvårdslagen, socialvårdslagen och 52 § i socialvårdslagen fastställdes grunden för ersättningar för praktik som ingår i yrkeshögskoleexamina inom social- och hälsoområdet. Genom den förordning av social- och hälsovårdsministeriet som nu bereds utfärdas närmare bestämmelser om beloppet av ersättningen för sådan praktik som ingår i en yrkeshögskoleexamen inom social- och hälsoområdet och som främjar yrkesfärdigheten, om grunderna för betalning av ersättning och om andra förfaranden i anslutning till ansökan om och betalning av ersättning. De största konsekvenserna har således uppstått på grund av lagändringarna.

Yrkeshögskolorna betalar från och med ingången av 2023 inte längre ersättning till verksamhetsenheter inom social- och hälsovården för den praktik som krävs för yrkeshögskoleexamina. För verksamhetsenheterna inom social- och hälsovården, såväl de privata som de offentliga, innebär slopandet av praktikersättningarna ett inkomstbortfall på cirka 14,2 miljoner euro. Ur yrkeshögskolornas synvinkel innebär slopandet av utbetalningen av praktikersättningar en minskning av utgifterna med cirka 14,2 miljoner euro, det vill säga en besparing.

Under moment 33.60.33 Statlig ersättning till enheter inom social- och hälsovården för specialiseringsutbildning för social- och hälsovårdspersonal (förslagsanslag) i statens budgetproposition för 2023 har beviljats 108 000 000 euro. Anslaget får utöver för de övriga objekt som anges i momentet enligt momentets 4 punkt användas till betalning av ersättning med stöd av socialvårdslagen och hälso- och sjukvårdslagen för praktik som ingår i yrkeshögskoleexamina inom social- och hälsoområdet. Avsikten är att 12 000 000 euro av anslaget ska användas till betalning av ersättning för praktik som ingår i yrkeshögskoleexamina inom social- och hälsoområdet.

De ekonomiska konsekvenserna har granskats mer ingående i regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagar om ändring av hälso- och sjukvårdslagen, socialvårdslagen och 52 § i socialvårdslagen (RP 178/2022 rd).

Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet fastställs bland annat storleken på det anslag som med stöd av socialvårdslagen och hälso- och sjukvårdslagen årligen reserverats i statsbudgeten för praktik som ingår i yrkeshögskoleexamina inom social- och hälsoområdet och på den ersättning som betalas för en praktikvecka som realiserats på basis av en uppskattning av antalet praktikveckor. Förordningen har inga självständiga ekonomiska konsekvenser, utan de ekonomiska konsekvenserna beror på de lagändringar som gjorts med anledning av regeringspropositionen.

Konsekvenser för myndigheternas verksamhet, för de sökande som är berättigade till ersättning och för yrkeshögskolorna

Regionförvaltningsverken, i vissa fall särskilt Regionförvaltningsverket i Sydvästra Finland, och Statens ämbetsverk på Åland betalar för närvarande utbildningsersättningar för grundutbildning för läkare och tandläkare, specialistläkar- och specialisttandläkarutbildning, specialiseringsutbildning för socialarbetare samt tilläggsutbildning för begränsad förskrivningsrätt för sjukskötare. Till Regionförvaltningsverket i Sydvästra Finland har det i lagstiftningen koncentrerats sådana utbetalningsuppgifter som ansluter sig till statsunderstöd för forskning i socialt arbete samt utbetalningsuppgifter i anslutning till andra statsunderstödda projekt, vilka motsvarar utbildningsersättningar. De ändringar som gjordes i hälso- och sjukvårdslagen, socialvårdslagen och 52 § i socialvårdslagen utvidgade uppgifterna för Regionförvaltningsverket i Sydvästra Finland och Statens ämbetsverk på Åland i samband med betalning av utbildningsersättningar till att också gälla ersättningar för sådan utbildning som krävs för en yrkeshögskoleexamen när det gäller sådan praktik som utförs i arbetslivet och som främjar yrkesfärdigheten.

Syftet med social- och hälsovårdsministeriets förordning om ersättning för praktik som ingår i en yrkeshögskoleexamen inom social- och hälsoområdet och som främjar yrkesfärdigheten är att hålla förfarandet för att söka ersättning så enkelt som möjligt ur regionförvaltningsverkets, Statens ämbetsverks på Åland och sökandens synvinkel. Avsikten är att regionförvaltningsverket och Statens ämbetsverk på Åland ska ges uppgifter som verifierats på förhand. Då behöver inte de separat be de olika aktörerna bestyrka uppgifternas riktighet. Syftet med detta är att minska arbetsbördan för regionförvaltningsverkets och Statens ämbetsverk på Åland och minska det arbete som sökandena orsakas av att separat samla in och lämna uppgifter. Enligt förordningen ska det förutsättas att vissa uppgifter bevaras hos den ansökande organisationen så att det fortfarande vid behov ska vara möjligt att närmare kontrollera uppgifterna i ansökan. Det rör sig om information som i vilket fall som helst uppkommer i samband med ordnande av praktik och som också annars bevaras i dessa organisationer. Tiden för bevarande av uppgifterna ska bestämmas i enlighet med den allmänna lagstiftningen om informationshantering.

Kontrollen av uppgifterna innebär samtidigt arbete för den sökande som är berättigad till ersättning och för yrkeshögskolan. Den sökande som är berättigad till ersättning och yrkeshögskolan har ingått ett avtal om sådan praktik för yrkeshögskoleexamina inom social- och hälsoområdet som främjar yrkesfärdigheten. Att det kontrolleras att praktiken har realiserats i överensstämmelse med avtalet kan också anses höra till den allmänna uppföljningen av fullföljandet av avtalet och därmed till parternas skyldigheter i övrigt. Eftersom en sökande som är berättigad till ersättning enligt förslaget ska kunna lämna in ansökan högst två gånger om året behöver inte heller kontroller över fullgjord praktik göras ofta. Planeringen, bokningen och uppföljningen av praktikperioder för yrkeshögskolestuderande inom social- och hälsoområdet sker vid flera verksamhetsenheter på en elektronisk bokningsplattform (<https://www.jobiili.fi/>) som drivs av yrkeshögskolorna, vilket också

gör det möjligt att systematiskt sammanställa, verifiera och bevara den information som krävs i ansökan om ersättning. Således kan mängden arbete som förslaget medför för sökandena och yrkeshögskolorna i väsentlig grad anses motsvara det arbete som de också tidigare har orsakats, i och med att ersättningarna grundar sig på ömsesidiga avtal och fakturering enligt dem.

Statens ämbetsverk på Åland sköter för närvarande de uppgifter enligt hälso- och sjukvårdslagen som gäller utbetalning av ersättning för grundutbildning för läkare och tandläkare samt för specialiseringsutbildning. Genom lagändringarna enligt regeringspropositionen utvidgades statens ämbetsverks avgiftsersättningar till att på motsvarande sätt som i fråga om regionförvaltningsverken omfatta även sådan praktik som ingår i en yrkeshögskoleexamen inom social- och hälsoområdet och som främjar yrkesfärdigheten.

5 Remissvar

Utkastet till förordning var på remiss 6.3–16.4.2023. Eftersom den svenskspråkiga motiveringspromemorian lämnades in först efter att remissbehandlingen inletts förlängdes remisstiden på svenska till den 23 april 2023. Det kom in sammanlagt 49 remissyttranden inom den utsatta tiden.

Utlåtanden lämnades av följande remissinstanser: Ammattikorkeakoulujen rehtorineuvosto Arene ry, Rådet för yrkeshögskolornas rektorer Arene rf, Akavan sairaanhoitajat ja Taja ry, Akavas sjukskötare och Taja rf, Centria-ammattikorkeakoulu, Diakonia-ammattikorkeakoulu OY, Södra Österbottens välfärdsområde, Helsingfors och Nylands sjukvårdsdistrikt, Helsingfors stad, Välfärdsområdesbolaget Hyvil Ab, Hyvinvointialue Oy, Hämeen ammattikorkeakoulu Oy, ISLAB hyvinvointiyhtymä, Julkisten ja hyvinvointialojen liitto JHL ry, Förbundet för den offentliga sektorn och välfärdsområdena JHL rf, Jyväskylän ammattikorkeakoulu, Kaakkois-Suomen ammattikorkeakoulu, Kajaanin ammattikorkeakoulu Oy, Lab-ammattikorkeakoulu, Lapin ammattikorkeakoulu, Lapplands välfärdsområde, Laurea amk, Regionförvaltningsverket i Sydvästra Finland, Metropolia ammattikorkeakoulu Oy, Oamk, Undervisningssektorns Fackorganisation OAJ rf, Utbildningsstyrelsen (hade inget att yttra), undervisnings- och kulturministeriet, Birkalands välfärdsområde, Österbottens välfärdsområde, Norra Karelen välfärdsområde - Siun sote, Norra Österbottens välfärdsområde, Norra Savolax välfärdsområde, Päijänne-Tavastlands välfärdsområde, Satakunnan ammatikorkeakoulu, Satakunta välfärdsområde, Savonia-ammattikorkeakoulu, Seinäjoen ammattikorkeakoulu Oy, Sosiaalialan korkeakoulutettujen ammattijärjestö Talentia ry, Fackorganisationen för högutbildade inom socialbranschen Talentia rf, kyrkostyrelsen vid evangelisk-lutherska kyrkan i Finland, Suomen Fysioterapeutit - Finlands Fysioterapeuter ry, Suomen Sairaanhoitajat ry / Finlands Sjukskötare rf, Suomen Terveystieteiden tutkimuskeskus STHL ry, Finlands Hälsovårdarförbund FHVF rf, Tampereen ammattikorkeakoulu Oy, Tehy rf, dataombudsmannens byrå, Oy Vasan ammattikorkeakoulu - Vasa yrkeshögskola Ab, det riksomfattande universitetsnätverket för socialarbetet Sosnet, Varhaiskasvatuksen Opettajien Liitto VOL ry, Småbarnspedagogikens Lärarförbund SLF rf, finansministeriet, Egentliga Finlands välfärdsområde och Ålands landskapsregering.

I flera utlåtanden ansågs utkastet till förordning i princip vara värt att understödats. Många remissinstanser framhöll att förfarandet för att söka ersättning bör vara så enkelt som möjligt för alla parter. I många utlåtanden uttrycktes farhågor för att ansökningsprocessen medför ökat arbete och ökar den administrativa bördan.

Ett flertal remissinstanser uttryckte en oro över ersättningsens storlek. Enligt remissinstanserna måste ersättningen vara tillräckligt stor för att täcka kostnaderna för praktiken och det inkomstbortfall som följer av behovet av handledning. I utlåtandena ansåg man bland annat att det förslagsanslag som fastställs årligen och som tas in i statsbudgeten bör justeras i förhållande till det uppskattade antalet studerande. I flera utlåtanden föreslogs det att praktikersättningsens storlek kunde jämföras med den ersättning som betalas för praktik inom medicin. Dessutom ansåg man att det i förordningen behöver preciseras hur man ska gå till väga vid eventuella avbrott. Bland annat finansministeriet påpekade att det eftersom det i det utkast till förordning som var på remiss saknas en uppskattning i euro av beloppet av praktikersättningen inte är möjligt att uppskatta ersättningsens storlek i förhållande till det budgeterade beloppet. Utkastet till förordning och motiveringstexterna har kompletterats utifrån utlåtandena. Vid social- och hälsovårdsministeriet planeras dessutom en utredning om behoven och konsekvenserna av att utvidga och förenhetliga utbildningsersättningarna samt om sätten att finansiera ersättningarna. I samband med utredningen ska man bland annat utreda behovet av att förenhetliga olika utbildningsersättningar.

Frågor som gällde studerande i anställningsförhållande, internationella studerande, engelskspråkiga studerande, praktik som syftar till att ge behörighet, studerande vid öppna yrkeshögskolan och uppdragsutbildning lyftes fram i många utlåtanden. Remissinstanserna ansåg att ersättning bör betalas också för studerande i anställningsförhållande, eftersom det krävs handledning, och också resurser för handledningen, för att dessa studerande ska kunna arbeta utan att klient- och patientsäkerheten äventyras. I fråga om engelskspråkiga studerande som studerar inom examensprogram kräver handledningen mer resurser och handledningskompetens. Detta behöver beaktas i form av en förhöjd ersättning för handledning. Likaså behöver i förordningen beaktas det ytterligare behov av handledning som krävs i fråga om internationella studerande, eftersom handledningen ofta kräver mer resurser. Yrkeshögskolorna lyfte fram att det i yrkeshögskolorna finns studerande som studerar vid öppna yrkeshögskolan i studier som omfattar praktik, och att detta bör beaktas i förordningen. Inom ramen för studierna vid öppna yrkeshögskolan genomförs av personer som redan avlagt en yrkesexamen, exempelvis inom småbarnspedagogik, också sådana studier som ger den behörighet som krävs av yrkesutbildade personer inom social- och hälsovården. I dessa studier ingår praktik. Även många andra remissinstanser lyfte fram studerande vid öppna yrkeshögskolan. Lapin ammattikoulu ansåg att det behöver säkerställas att bestämmelserna även är tillämpliga på internationella studerande, exempelvis till den del som gäller examina som erbjuds dem på affärsmässiga grunder. Motiveringspromemorian kompletterades till denna del bland annat med en beskrivning av de i lag föreskrivna villkoren för att få ersättning.

Många remissinstanser ansåg begreppet ”praktikvecka” vara vagt. I utlåtandena föreslogs det bland annat att utöver realiserade praktikveckor också enskilda dagar ska kunna utgöra en grund för betalning av ersättning. Motiveringspromemorian kompletterades med en angivelse av antalet timmar som motsvarar en praktikvecka.

Flera yrkeshögskolor ansåg att sakinnehållet i 2 § i utkastet till förordning inte är ändamålsenligt och att det skulle förutsätta årliga eller till och med studerandespecifika avtal om ordnande av praktik. I utlåtandena framfördes det att avtalen om ordnande av praktik är ramavtal där man inte fastställer vare sig antalet studerande som deltar i praktiken eller antalet praktikveckor. Inte heller bestämmelsen i 3 § 1 mom. 6 punkten i det utkast till förordning som var på remiss och som lyder ”ett avtal mellan den ersättningssökande och yrkeshögskolan, inklusive uppgifter om överenskomna praktikveckor och den handledare som har utsetts för praktikanten”,

överensstämmer med innehållet i ramavtalen, eftersom i avtalet inte fastställs något visst antal praktikveckor eller utses en handledare för varje studerande. Även många andra remissinstanser, exempelvis välfärdsområdena, yttrade sig om detta. Utkastet till förordning och motiveringspromemorian har ändrats utifrån utlåtandena, och detaljerade uppgifter om överenskomna praktikveckor eller utsedda handledare krävs inte längre.

Hyvinvointiala HALI ry och Talentia ansåg det vara viktigt att man i enlighet med riksdagens uttalande (ShUB 22/2022 rd) bevakar hur stor andel av organisationerna som är berättigade till ersättning. Yrkeshögskolorna samt bland annat Finlands Hälsovårdarförbund FHVF rf och Småbarnspedagogikens Lärarförbund ansåg det vara viktigt att den privata sektorns, organisationers, föreningars och stiftelsers ställning vid sökande av ersättning för praktik som främjar yrkesskickligheten tydligt framgår av förordningen. Frågan om att ta in ett ersättningsförfarande i universitetsutbildningen i socialt arbete och beredningen av detta lyftes också fram i utlåtandena från Talentia och från det riksomfattande universitetsnätverket för socialarbetet. Enligt Birkalands välfärdsområde bör de faktiska kostnaderna för ordnande av en inlärningsmiljö ersättas också inom den inläring i arbetet som ordnas för studerande i yrkesinriktad grundexamen. De som kan få ersättning definieras emellertid i lag, och en lag kan inte ändras genom förordning. Motiveringspromemorian har emellertid kompletterats utifrån utlåtandena.

Också kvaliteten på praktiken lyftes fram i en del utlåtanden. Enligt bland annat Undervisningssektorns fackorganisation OAJ rf bör en förutsättning för erhållande av praktikersättning vara att praktikanterna fått en högklassig handledning. Motiveringspromemorian har kompletterats till denna del.

Flera remissinstanser föreslog att det inrättas ett nationellt register över avtal om handledning av praktik, där de gällande avtalen lagras. Även åtgärder för att utveckla den elektroniska bokningsplattformen Jobiili lyftes fram i många utlåtanden. Ett antal remissinstanser (bland annat HUS och Egentliga Finlands välfärdsområde) föreslog att ansökningarna och behandlingen av dem ska ske via den elektroniska plattformen.

Egentliga Finlands välfärdsområde lyfte i sitt utlåtande fram att det i 3 § 2 punkten förutsätts att namnen på dem som fullgjort praktik anges. Remissinstansen upplevde det vara omotiverat och menade att det medför att det bildas onödiga personuppgiftsregister. Uppgifterna i ansökan måste vara så tillförlitliga att det inte längre är nödvändigt att kontrollera uppgifter om enskilda studerande eller beräkna praktikperioder eller ersättningsbelopp i samband med behandlingen av ansökningar. Regionförvaltningsverket i Sydvästra Finland ägnade uppmärksamhet åt att en kontroll av uppgifterna i ansökan för varje enskild studerande skulle kräva en avsevärd arbetsmängd. Utkastet till förordning och motiveringspromemorian har ändrats till denna del, och i 3 § 1 mom. 2 punkten har bestämmelsen om skyldigheten att ange namnen på de personer som fullgjort praktik strukits. Den sökande som är berättigad till ersättning ska enligt förslaget emellertid ha uppgifter om namnen på dem som fullgjort praktik och namnen ska vid behov kunna kontrolleras i efterhand, och de praktikveckor som ansökan gäller ska kunna kopplas samman med namnen.

I många utlåtanden ansåg man att bestämmelsen om uppgifter om den handledning som tillhandahållits var oklar, och det ansågs medföra extra arbete om namnet på handledaren ska anges. Handledarens namn framgår av schemat för den studerandes arbetspass, men det är arbetsdrygt att göra upp en förteckning där också handledarnas namn ingår. Finlands Sjukskötare rf ansåg det vara viktigt att ansökan innehåller uppgifter om att handledning har tillhandahållits och

att erhållande av praktikersättning förutsätter att handledning har tillhandahållits. Föreningen ansåg dock inte det vara ändamålsenligt att utarbeta ett separat avtal för varje studerande eller att rapportera namnen på handledarna. Tehy ry föreslog att till förteckningen över uppgifter och bilagor som ska ingå i ansökan fogas en punkt där utöver arbetsplatshandledaren även anges den lärare vid yrkeshögskolan som ansvarar för handledningen. Vardera av dessa har ansvar för handledningen. Motiveringspromemorian har preciserats genom ett omnämnande av vad som avses med uppgifter om att handledning har tillhandahållits. Enligt förslaget ska den sökande som är berättigad till ersättning dessutom ha uppgifter om den utsedda handledaren, och uppgifterna ska vid behov kunna kontrolleras i efterhand.

Yrkeshögskolorna ansåg att de som ansöker om ersättning ansvarar för att uppgifterna om realiserade veckor är riktiga, och att yrkeshögskolorna således inte ska vara skyldiga att kontrollera och skriftligen bestyrka dessa uppgifter. De som ansöker om ersättning har tillgång till de studerandes arbetsscheman under praktiken och de utgör vid yrkeshögskolorna en förutsättning för att praktiken ska godtas som en del av studierna. Yrkeshögskolorna anser därför att arbetsschemana är officiella dokument genom vilka praktikperioderna kan verifieras. I utlåtandena föreslogs det också att den praktikorganisation som ansöker om ersättning ska kunna bifoga de av praktikhandledarna undertecknade arbetsschemana till ansökan. I utlåtandena lyftes det vidare fram att det föreslagna förfarandet inte ger någon ytterligare bekräftelse i frågan utan snarare fördröjer processen och medför onödigt arbete för samtliga parter. Regionförvaltningsverket i Sydvästra Finland betonade i sitt utlåtande att betalningen av ersättningen inte kan baseras på de studerandes realiserade arbetsscheman, utan betalningen bör ske utifrån de praktikveckor som realiserats i enlighet med läroplanen. Med beaktande av det stora antalet studerande anser Regionförvaltningsverket i Sydvästra Finland inte att det är ändamålsenligt att foga arbetsscheman som bilaga till ansökan. En del remissinstanser anförde att det för ansökan om ersättning skulle räcka med att uppgifter skrivs ut från bokningsplattformen Jobiili, eftersom yrkeshögskolan redan har bekräftat dessa uppgifter. Enligt undervisnings- och kulturministeriets uppfattning är det den som ansöker om ersättning som ska ansvara för att uppgifterna är riktiga. Förslaget till förordning har inte ändrats till denna del. Motiveringspromemorian har preciserat så att yrkeshögskolans generella bestyrkande av uppgifternas riktighet också kan lämnas i en separat bilaga.

Dataombudsmannens byrå ägnade uppmärksamhet åt att den grund för behandling av personuppgifter som ska tillämpas på den aktuella behandlingen av personuppgifter, liksom också den nationella reglering som preciserar den grunden, behöver klargöras och mer ingående bedömas i den fortsatta beredningen av ärendet. Motiveringspromemorian har kompletterats och preciserats till denna del.

Ålands landskapsregering lyfte i sitt utlåtande fram att 60 b § i hälso- och sjukvårdslagen och 60 d § i socialvårdslagen behöver ändras från att särskilt nämna Ålands landskapsregering som betalningsmottagare till att nämna kommunala myndigheter och landskapsmyndigheter på Åland som producerar tjänster inom social- och hälsovården. Detsamma gäller utkastet till förordning. Landskapsregeringen påpekar också i sitt utlåtande att rikets hälso- och sjukvårdslag utesluter att lagens 60 b § som rör ersättningar och som hör till rikets lagstiftningsbehörighet tillämpas på Åland. Med anledning av detta bör åtgärder vidtas snarast och frågan korrigeras så att bestämmelserna som hör till rikets lagstiftningsbehörighet även kan tillämpas inom landskapet Åland. En sådan ändring förutsätter en bedömning av behoven att ändra hälso- och sjukvårdslagen, vilket inte kan göras i samband med den förordning som nu bereds.

Finansministeriet lyfte i sitt utlåtande fram att enligt den regeringsproposition som social- och hälsovårdsministeriets utarbetat (och enligt den motiveringspromemoria som var på remiss) kan den arbetskraft som krävs för regionförvaltningsverket delvis täckas genom att utnyttja befintliga resurser på ett funktionellt sätt. De resursbehov som den nya uppgiften medför har inte budgeterats under det relevanta momentet under lagberedningen. Finansministeriet påpekar att konsekvenserna av lagändringarna bör bedömas omsorgsfullt och att förslag som kräver ekonomiska resurser bör behandlas och beslut om finansieringen fattas på ett övergripande sätt i samband med beredningen av planen för de offentliga finanserna och budgetpropositionen. Finansministeriet lyfter i sitt utlåtande fram att social- och hälsovårdsministeriet i den motiveringspromemoria som var på remiss konstaterar att förordningen emellertid inte har några självständiga ekonomiska konsekvenser. Således är det inte nödvändigt att i motiveringspromemorian till förordningen upprepa beskrivningen i konsekvensbedömningen i den tidigare regeringspropositionen. Finansministeriet lyfte dessutom fram att det saknas i 3 § 2 mom. i förslaget till förordning ett omnämmande av Statens ämbetsverk på Åland. Motiveringspromemorian har korrigerats utifrån utlåtandet och till 3 § 2 mom. i det utkast till förordning som var på remiss har fogats ett omnämmande av Statens ämbetsverk på Åland.

Utlåtandena kan läsas i den offentliga projektportalen på adressen <https://stm.fi/hanke?tunnus=STM008:00/2023>.

6 Specialmotivering

1 §. Ersättningens storlek. I paragrafen föreslås bestämmelser om storleken på den ersättning som ska betalas. Ersättning betalas till de aktörer som avses i 60 b § i hälso- och sjukvårdslagen och i 60 d § i socialvårdslagen, det vill säga välfärdsområden, HUS-sammanslutningen, Helsingfors stad, kommuner och samkommuner, statens sinnessjukhus, den evangelisk-lutherska kyrkan i Finland, kyrkans församlingar och kyrkliga samfälligheter, enheter som producerar privata social- och hälsovårdstjänster eller småbarnspedagogiska tjänster samt Ålands landskapsregering för kostnader som föranleds av sådan praktik som ingår i en yrkeshögskoleexamen inom social- och hälsoområdet och som främjar yrkesfärdigheten. Ersättningens storlek anges som en summa för varje praktikvecka och i fortsättningen ska det inte betalas någon separat ersättning till exempel för användning av skyddskläder. En praktikvecka motsvarar en studietid på 40 timmar för den studerande.

Ersättning ska betalas för kostnaderna för sådan praktik som ingår i en yrkeshögskoleexamen inom social- och hälsoområdet och som främjar yrkesfärdigheten. Praktik som ingår i yrkeshögskoleexamina och som främjar yrkesfärdigheten definieras i yrkeshögskolelagen. Bestämmelser om yrkeshögskoleexamina och deras omfattning finns i yrkeshögskoleförordningen. I bilagan till yrkeshögskoleförordningen finns en förteckning över yrkeshögskoleexamina inom social- och hälsoområdet. Med de yrkeshögskoleexamina inom social- och hälsoområdet som avses i paragrafen ska avses de yrkeshögskoleexamina inom social- och hälsoområdet som anges i bilagan till yrkeshögskoleförordningen.

Enligt 60 b § i hälso- och sjukvårdslagen betalas på kalkylmässiga grunder utbildningsersättning av statsmedel för kostnader som föranleds av sådan praktik som ingår i en yrkeshögskoleexamen inom social- och hälsoområdet och som främjar yrkesfärdigheten. En förutsättning för erhållande av ersättning är således att praktiken ingår i en yrkeshögskoleexamen inom social- och hälsoområdet. Hälso- och sjukvårdslagen och socialvårdslagen innehåller även bestämmelser om

den tidpunkt då ersättning ska sökas. Enligt 63 § i hälso- och sjukvårdslagen ska ersättning i fråga om det första halvåret sökas senast den 30 september samma år och i fråga om det andra halvåret senast den 31 mars följande år. Motsvarande bestämmelser finns även i socialvårdslagen. Till exempel i fråga om studerande som avlägger examen vid öppna yrkeshögskolan bör betalningen av praktikanter ersättning bedömas utifrån de villkor som lagen ställer.

Bestämmelser om uppdragsutbildning finns i 13 § i yrkeshögskolelagen. Enligt paragrafens 1 mom. kan en yrkeshögskola ordna undervisning som leder till högskoleexamen för en grupp av studerande så att utbildningen beställs och finansieras av finska staten, en annan stat, en internationell organisation, ett finskt eller utländskt offentligt samfund eller en finsk eller utländsk stiftelse eller privat sammanslutning (uppdragsutbildning). Enligt 3 mom. i samma paragraf ska yrkeshögskolan av den som beställer utbildningen ta ut en sådan avgift för ordnandet av uppdragsutbildningen som åtminstone täcker kostnaderna för utbildningen. I uppdragsutbildning, där beställaren finansierar undervisningen, kommer det inte att betalas någon ersättning för praktik av statens medel.

Paragrafen innehåller bestämmelser om ersättningens storlek. Under moment 33.60.33 i statsbudgeten för 2023 anvisas 12 miljoner euro för betalning av kostnaderna för ersättning för praktik som ingår i yrkeshögskoleexamina inom social- och hälsoområdet. Momentet är ett förslagsanslag som fastställs årligen. Ersättningens eurobelopp baserar sig på ett förslagsanslag som årligen tas in i statsbudgeten (12 miljoner euro 2023), på en uppskattning av antalet praktikveckor som ersätts på basis av det förväntade antalet praktikanter under året och på det pris per enhet för en praktikvecka som beräknas på basis av dessa. Uppskattningen för 2023 av det totala antalet praktikveckor ska basera sig på 2021 års uppgifter från yrkeshögskolorna om antalet realiserade praktikveckor 2020. År 2020 deltog sammanlagt 33 160 studerande i praktik och antalet praktikveckor per studerande var i genomsnitt tio. Den utbildningsersättning som avses i 60 b § i hälso- och sjukvårdslagen och i 60 d § i socialvårdslagen uppgår således till 36 euro för varje realiserad praktikvecka.

Avsikten är att ersättning ska betalas för antalet realiserade praktikveckor. Om den studerandes praktik avbryts mitt under praktikperioden, betalas ersättning enligt de realiserade fulla veckorna. Med avbrott avses exempelvis en situation där det inte har avtalats om fortsatt praktik på samma praktikplats.

2 §. Grunder för betalning av ersättning. I paragrafen föreskrivs det om grunderna för betalning av ersättning. Betalningen av ersättning ska grunda sig på ett i 60 b § i hälso- och sjukvårdslagen och 60 d § i socialvårdslagen avsett avtal om praktik som gäller yrkeshögskoleexamina inom social- och hälsoområdet och som främjar yrkesfärdigheten och som ingåtts mellan en sökande som är berättigade till ersättning och en yrkeshögskola, och på det antal praktikveckor som har realiserats i överensstämmelse med avtalet. Uppgifterna om realiserade praktikveckor ska vara ömsesidigt bekräftade av den sökande som är berättigad till ersättning och yrkeshögskolan innan ansökan lämnas. Grunden för ersättning ska kunna vara ett ramavtal mellan sökande som har rätt till ersättning och yrkeshögskolan om sådan praktik för en yrkeshögskoleexamen inom social- och hälsoområdet som främjar yrkesfärdigheten, och det krävs inget separat avtal för en enskild studerande.

Berättigade till ersättning är de aktörer som anges i 60 b § i hälso- och sjukvårdslagen och 60 d § i socialvårdslagen, det vill säga välfärdsområden, HUS-sammanslutningen, Helsingfors stad, kommuner och samkommuner, statens sinnessjukhus, den evangelisk-lutherska kyrkan i Finland,

kyrkans församlingar och kyrkliga samfällighet, privata enheter som producerar social- och hälsovårdstjänster eller småbarnspedagogiska tjänster samt Ålands landskapsregering.

I samband med behandlingen av regeringens proposition (RP 178/2022 rd) genom vilken hälso- och sjukvårdslagen, socialvårdslagen och 52 § i socialvårdslagen ändrades antog riksdagen ett uttalande där den förutsätter att regeringen bevakar hur stor andel av organisationerna som är berättigade till ersättning och vid behov vidtar åtgärder för att utveckla lagstiftningen. Såsom det konstateras i den ovannämnda regeringspropositionen avses med enheter som producerar social- och hälsovårdstjänster sådana verksamhetsenheter som avses i lagen om privat hälso- och sjukvård (152/1990) samt sådana verksamhetsenheter som avses i lagen om privat socialservice (922/2011). Rätt till ersättning har således den serviceproducent som är huvudman för en sådan enhet. Med privata enheter inom småbarnspedagogik avses aktörer som enligt 9 kap. i lagen om småbarnspedagogik (540/2018) har beviljats tillstånd för verksamheten. Lagen om tillsynen över social- och hälsovården (741/2023) träder i kraft den 1 januari 2024. Genom lagen upphävs lagen om privat socialservice och lagen om privat hälso- och sjukvård, och från och med 2024 bedöms de enheter som är berättigade till ersättning i enlighet med lagen om tillsynen över social- och hälsovården.

Enligt 60 b § i hälso- och sjukvårdslagen, där det föreskrivs om ersättning för sådan praktik som ingår i en yrkeshögskoleexamen inom social- och hälsoområdet och som främjar yrkesfärdigheten, ska det för en praktikant utses en handledare med uppgift att säkerställa praktikens kvalitet på det sätt som parterna har kommit överens om. En bestämmelse med samma innehåll finns också i 60 d § i socialvårdslagen. Erhållande av praktikersättning förutsätter att handledning har tillhandahållits. Enligt vardera lagarna har praktikhandledaren i uppgift att säkerställa praktikens kvalitet.

3 §. Ansökan om och utbetalning av ersättning. I paragrafen föreskrivs det om ansökan om och utbetalning av ersättning.

Enligt 1 mom. 1 punkten ska ansökan av en sökande som är berättigad till ersättning innehålla uppgifter om det totala antalet realiserade praktikveckor. En sökande som har rätt till ersättning, till exempel ett välfärdsområde, ska alltså lämna in en enda ansökan för hela sin organisation. I ansökan ska det finnas samlade uppgifter om det totala antalet praktikveckor för vilka sökanden ansöker om ersättning. Ansökan ska dessutom innehålla uppgifter om den tidsperiod för vilken ersättning söks. Den ersättning som baserar sig på praktikveckor som realiserats enligt 63 § i hälso- och sjukvårdslagen och 60 b § i socialvårdslagen och den ersättning för sådan praktik som ingår i en yrkeshögskoleexamen inom social- och hälsoområdet och som främjar yrkesfärdigheten betalas ut halvårsvis på ansökan. För det första halvåret ska ersättning sökas senast den 30 september samma år och för det andra halvåret senast den 31 mars följande år.

Enligt 1 mom. 2 punkten ska ansökan innehålla uppgift om antalet personer som fullgjort praktik, dvs. om antalet personer för vilka ersättning söks.

Enligt 1 mom. 3 punkten ska ansökan innehålla en specifikation över det antal praktikveckor som har realiserats i överensstämmelse med avtalet, separat för varje examen. En specifikation enligt examen behövs i ansökan, eftersom ersättning endast betalas för kostnaderna för praktik som främjar yrkesfärdigheten och som ingår i en sådan yrkeshögskoleexamen inom social- och hälsoområdet som anges i yrkeshögskoleförordningen.

Enligt 1 mom. 4 punkten ska ansökan innehålla uppgift om att handledning har tillhandahållits. Enligt 60 b § i hälso- och sjukvårdslagen, där det föreskrivs om ersättning för sådan praktik som ingår i en yrkeshögskoleexamen inom social- och hälsoområdet och som främjar yrkesfärdigheten, ska det för en praktikant utses en handledare med uppgift att säkerställa praktikens kvalitet på det sätt som parterna har kommit överens om. En bestämmelse med samma innehåll finns också i 60 d § i socialvårdslagen. Erhållande av praktikersättning förutsätter att handledning har tillhandahållits. I ansökan behöver det inte i detalj beskrivas hur handledning har tillhandahållits under en enskild praktik. Enligt förslaget är det tillräckligt att det i ansökan anges att handledning har tillhandahållits under de praktikperioder som ansökan gäller och att det har utsetts handledare för de studerande. Uppgift om att handledning har tillhandahållits behöver inte anges separat för varje studerande.

Enligt 1 mom. 5 punkten ska ansökan innehålla en bekräftelse av sökanden som är berättigad till ersättning och yrkeshögskolan av att de uppgifter som avses i 1–4 punkten är riktiga. Den sökande som är berättigad till ersättning och yrkeshögskolan ska kontrollera uppgifternas riktighet innan ansökan lämnas in till regionförvaltningsverket och till Statens ämbetsverk på Åland och därefter bestyrka uppgifterna med underskrifter. Det föreslås att bestyrkandet från yrkeshögskolan ska kunna lämnas i en separat bilaga till ansökan där yrkeshögskolan bekräftar att de omständigheter som avses i 3 § 1 mom. 1–4 punkten i förordningen har godkänts för yrkeshögskolans del i samband med ordnande av praktiken och övervakningen av fullgörandet av praktiken i enlighet med avtalet. På så sätt får regionförvaltningsverket i Sydvästra Finland och Statens ämbetsverk på Åland, som betalar ut ersättningarna för praktiken, bestyrkt information om att de studerandes praktik har fullgjorts. Sådana bestyrkanden ingår också i övrigt i interaktionen mellan yrkeshögskolan och praktikplatsen.

Enligt 1 mom. 6 punkten ska avtalet mellan den sökande som är berättigad till ersättning och yrkeshögskolan ingå i ansökan. Enligt 60 b § i hälso- och sjukvårdslagen och 60 d § i socialvårdslagen baserar sig ersättningen på det antal praktikveckor som realiserats i överensstämmelse med det avtal som ingåtts med yrkeshögskolan. Avtalet mellan den sökande som är berättigad till ersättning och yrkeshögskolan ska således lämnas till Regionförvaltningsverket i Sydvästra Finland och Statens ämbetsverk på Åland i samband med ansökan. Regionförvaltningsverket och Statens ämbetsverk på Åland ska på tjänstens vägnar kontrollera de grundläggande uppgifterna om den sökande organisationen, exempelvis eventuella tillstånd.

Enligt paragrafens 2 mom. ska en sökande som är berättigad till ersättning utöver det som föreskrivs i 1 mom. ha uppgifter om de personer som har fullgjort praktik, om de praktikveckor som personerna fullgjort och om den utsedda handledaren. Dessa och andra uppgifter i ansökan ska kunna kontrolleras också i efterhand. I ansökan behöver inte anges namnen på de personer som fullgjort praktiken, men deras namn ska vid behov kunna kontrolleras i efterhand och de praktikveckor som ansökan gäller ska kunna kopplas samman med namnen. Det kan vid en senare tidpunkt uppstå ett behov av att granska betalda ersättningar och grunderna för dem, och då ska den sökande som är berättigad till ersättning kunna koppla samman de praktikveckor som ansökan gällt med uppgifterna om den för vars del ersättning har sökts. Också den utsedda handledaren och uppgifterna om handledningen ska vid behov kunna kontrolleras i efterhand hos den ansökande organisationen. Kravet på att det ska finnas en utsedd handledare är viktigt med tanke på kvalitetssäkringen och uppföljningen. De uppgifter som beskrivs ovan ska kunna gå att hänföra till en viss ansökan.

Enligt paragrafens 3 mom. ska en sökande som är berättigad till ersättning ansöka om ersättning med en enda ansökan för alla praktikveckor som realiserats under det aktuella halvåret. En sökande som är berättigad till ersättning ska ansöka om alla ersättningar för den period som ansökan gäller med en enda ansökan och i ansökan sammanställa uppgifter om alla de praktikveckor som realiserats under den perioden och som i paragrafen krävs för erhållande av ersättning. Om praktiken omfattar flera halvår, ska ersättning dock sökas i sin helhet för det halvår då praktiken avslutas. Således, om praktikperioden pågår under två halvår och börjar exempelvis under det första halvåret och slutar under det andra halvåret, ska ersättning för praktikperioden i fråga i sin helhet sökas under det andra halvåret.

Enligt 4 mom. ska regionförvaltningsverket i Sydvästra Finland och Statens ämbetsverk på Åland per ansökan av en sökande som är berättigad till ersättning fatta ett beslut om betalning av ersättning och betala ut ersättning till en sökande som är berättigad till ersättning på basis av sitt beslut.

4 §. Ikraftträdande. I paragrafen föreskrivs om förordningens ikraftträdande. Förordningen föreslås träda i kraft den 1 juni 2023.